

jištění výživného, současně exekuce uhražovací pro dospělé výživné, neplatilo-li v době navrhované a povolené exekuce ještě ustanovení § 6 zákona ze dne 16. prosince 1930, čís. 4 sb. z. a n. na rok 1931.

(Rozh. ze dne 2. května 1931, R I 318/31.)

Soud prvního stoli ce vyhověl návrhu vymáhajícího věřitele, by mu byla povolena exekuce k zajištění nároku na poskytování výživného od 16. prosince 1930 do 15. prosince 1931. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Podle § 372 ex. ř. lze k zajištění nároků na poskytování výživy povolit k návrhu výkon exekučních úkonů, musila-li již jednou býti vedena exekuce proti dlužníkovi k vydobytí dospělých splátek výživného. Může tedy tato exekuce zajišťovací býti povolena jen, následuje-li po exekuci k vydobytí dospělého nároku na výživné již jednou povolené. Že by uhražovací exekuce předcházela návrhu na zajišťovací exekuci, strana vymáhající netvrdí. Skutečnost, že se strana vymáhající současně domáhá exekuce uhražovací pro dospělé výživné, nedostačuje (viz také rozhodnutí čís. 8008 sbírky n. s.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Rekursní soud vyslovil v napadeném usnesení, že nestačí pro povolení zajišťovací exekuce pro výživné podle § 372 ex. ř., domáhal-li se vymáhající věřitel, žádaje o povolení exekuce k zajištění výživného, současně exekuce uhražovací pro dospělé výživné. Názor ten se kryje se zásadou vyslovenou nejvyšším soudem již v rozhodnutí čís. 8008 sb. n. s. a stěžovatel napadá jej neprávem jako nesprávný, jde-li, jak jest ze spisů patrné, o první návrh na povolení uhražovací exekuce. Od názoru toho nemá nejvyšší soud příčinu se uchýliti v tomto případě ani přes ustanovení § 6 zákona ze dne 16. prosince 1930 čís. 4/1931 sb. zák. a n., ježto ustanovení zákona toho neplatilo ještě v době navrhované a prvním soudem povolené exekuce, která jest pro posouzení věci rozhodná, a proto se také stěžovatel dovolává neprávem tohoto ustanovení zákona.

Čís. 10749.

Otázku, zda postup pohledávky mezi manželi vyžaduje formy notářského spisu, jest posuzovati podle základního právního jednání, jež bylo právním důvodem postupu.

Manžel není povinen, by manželce právním jednáním mezi živými poskytl nebo zabezpečil vdovské zaopatření. Učinil-li tak přece, šlo o darování.

Při postupu pohledávek z právního důvodu darování lze shledati darování se skutečným odevzdáním v tom, že se stalo odevzdání postupní